

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206699
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613206699.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, proti žalovanej: L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. N., ul. P. G. č. XXXX/X, o zaplatenie sumy 963,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/203/2013-61 zo dňa 19. septembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 5C/203/2013-61 zo dňa 19. 09. 2013 žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej (skutok), na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámeny s iným skutkovým dejom. Z tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe vyplynulo, že účastníci konania uzatvorili dňa 19. 10. 2007 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok. V prvom rade považoval za potrebné zdôrazniť, že v žalobe absentuje tvrdenie, z akého konkrétneho záväzkového právneho vzťahu vznikol žalovanej záväzok voči žalobcovi, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania, aké práva a povinnosti boli obsahom záväzkovo-právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. V prípade, ak je predmetom konania záväzok na základe poskytnutia povoleného prečerpania, z obsahu žaloby nie je zrejmý dátum oznámenia poskytnutia povoleného prečerpania žalovanej, výška povoleného prečerpania, v akom konkrétnom období (rozhodujúcom pre nárok uplatnený žalobcom) žalovaná začala čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, v akej výške a za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanej dlh. Z tvrdení žalujúcej strany vôbec nie sú zrejmé podmienky splácania čerpaných peňažných prostriedkov a to najmä výška úrokovej sadzby, ktorou sa čerpaná suma peňazí úročí, dátum splatnosti jednotlivých splátok, spôsob určenia (výpočtu) splátok. Zo žaloby vôbec nie je zrejmé, a to ani po výzve súdu, ktoré splátky žalovaná uhradila a ktoré neuhradila; v prípade zaplatených splátok žalobca jednotlivu neuviedol ich výšku, dátum úhrady, obdobie, na ktoré sa platba vzťahuje. V prípade neuhradených splátok žalobca taktiež neuviedol ich výšku, ani obdobie, ku ktorému prislúcha každá neuhradená splátka. V žalobe absentuje špecifikácia (spôsob výpočtu) žalovanej sumy a rovnako aj jednotlivých položiek, ktoré tvoria žalovanú istinu. V prípade, ak došlo k zániku zmluvného vzťahu, z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany žalovanej, nie je zrejmý jeho dátum, pričom žalujúca strana ani nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci uvedenú skutočnosť. Žalujúca strana nepredložila relevantné listinné dôkazy preukazujúce jej tvrdenia, a to listinu preukazujúcu oznámenie poskytnutia povoleného prečerpania žalovanej, ako ani výšku povoleného prečerpania. Žalobca v žalobe len všeobecne poukazuje na znenie obchodných podmienok, v jednej časti žaloby uvádza tvrdenie týkajúce sa povoleného prečerpania, neskôr v texte žaloby poukazuje na nepovolené prečerpanie, prípadne na kontokorentný úver. Z uvedeného vymedzenia však nie je zrejmé, na akom konkrétnom skutkovom základe sa žalobca domáha

peňažného plnenia, t. j. či je predmetom konania záväzok žalovanej titulom povoleného prečerpania, nepovoleného prečerpania, prípadne kontokorentného úveru.

Podľa súdu význam riadneho doplnenia žaloby o uvedenie vyššie uvedených náležitostí netreba v žiadnom prípade podceňovať. Nepochybne sú s ním spojené nezanedbateľné procesnoprávne, ako aj hmotnoprávne dôsledky. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámeny s iným nárokom, ako aj možnosť uplatnenia toho istého nároku (rovnakého plnenia na tom istom skutkovom základe) v ďalšom konaní, čo súvisí s prekážkou začatej, resp. rozhodnutej veci. Je preto potrebné zotrvať na dodržaní požiadavky riadneho a nezameniteľného uplatnenia nároku. Riadne vymedzenie a preukázanie splatnosti dlhu má bezpochyby význam z hľadiska stanovenia vzniku omeškania s peňažným plnením (v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania) a nepochybne má význam aj z hľadiska ďalších právne významných inštitútov hmotného práva, ktoré súvisia s uplatneným nárokom a s jeho súdnou vymáhateľnosťou. Súd zdôraznil, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočnosti by bola nahradená vyčítaním uvedených skutočností z listinných dôkazov zo strany súdu. Listinné dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, žiadnu inú funkciu nesmú mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, príp. iná dotknutá procesná strana, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto účastníka konania plnil súd. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je tiež potrebné zdôrazniť, že absencia vyššie uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom súdu podľa ust. § 43 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Napriek absencii uvedených náležitostí v žalobe, nemá žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu. Vzhľadom na to, že žalobca nedoplnil žalobu ani na výzvu súdu v zmysle poučenia súdu a v požadovanom rozsahu nesplnil povinnosť tvrdenia v časti žalovanej istiny, súd sa potom ďalej nezaoberal príslušenstvom istiny. Žalobca v zastúpení zástupcom nereagoval písomne na doplnenie žaloby napriek tomu, že bol predvolaný na súdne pojednávanie, na ktorom mal tiež vytvorený priestor na doplnenie žaloby, pojednávania sa nezúčastnil a nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaná si neuplatnila náhradu trov konania, z tohto dôvodu súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom dovtedajšieho splnomocneného zástupcu (JUDr. Petra Kvašňovského, advokáta so sídlom E., ul. G. č. XX).

Žalobca tvrdil, že postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, pretože rozhodol v predmetnej právnej veci bez toho, aby mu umožnil konať pred súdom a uplatňovať tak v celom rozsahu práva a oprávnené záujmy.

V tejto súvislosti uviedol, že okresný súd na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 19. 09. 2013 vykonal dokazovanie bez jeho prítomnosti a jeho právneho zástupcu, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok, ktorým zamietol žalobu žalobcu v plnom rozsahu bez toho, aby mu umožnil konať pred súdom. Vôbec neprihliadol na skutočnosť, že z neprítomnosti na pojednávaní sa právny zástupca žalobcu riadne a včas ospravedlnil, pričom zároveň požiadal o odročenie predmetného pojednávania z dôvodu kolízie s iným termínom pojednávania, ktoré nariadil Okresný súd Žilina na deň 19. 09. 2013 v konaní vedenej sp. zn. 18C/173/2013, o ktorom sa právny zástupca žalobcu dozvedel dňa 01. 09. 2013, teda oveľa skôr ako sa právny zástupca žalobcu dozvedel o nariadení tohto pojednávania pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš. Právny zástupca zároveň predložil listinný dôkaz o kolízii s iným termínom pojednávania a zároveň uviedol, že nemôže zabezpečiť substitučné splnomocnenie advokátskym koncipientom, pretože jeden z týchto koncipientov je dlhodobý PN a druhý koncipient sa pripravuje na advokátske skúšky. Takýto postup považoval žalobca za postup v príkrom rozpore s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Vzhľadom na túto skutočnosť sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Primerane poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08. 07. 2010 sp. zn. 5Cdo/54/2010, podľa ktorého dôležitým dôvodom je i kolízia s iným pojednávaním zástupcu, ak nemožno

od účastníka spravodlivo žiadať, aby si zvolil iného zástupcu. Taktiež aj na judikát Najvyššieho súdu SR uverejnený pod R 41/2002. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie mal žalobca za to, že od neho nebolo možné spravodlivo požadovať, aby si zvolil iného zástupcu. Predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené dňa 12. 09. 2013, teda 6 dní pred nariadeným pojednávaním, z toho dva dni boli dňami pracovného pokoja. Poukázal na skutočnosť, že zo strany advokátskeho koncipienta, ktorý mal na starosti uvedenú právnu agendu, nastali prekážky vzhľadom na kolíziu pojednávania v rovnaký deň, kde sa zúčastnil a nebolo možné zaručiť osobnú účasť tohto advokátskeho koncipienta na uvedenom pojednávaní vzhľadom na vzdialenosť mesta V. N. a Žilina. Zároveň existovali osobné prekážky na strane jedného z advokátskych koncipientov, ktorý bol dlhodobo práceneschopný a druhého advokátskeho koncipienta, ktorý sa pripravoval na advokátske skúšky. Nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby si zvolil počas prebiehajúceho konania nového právneho zástupcu, resp. aby sa dal zastúpiť svojim zamestnancom, tomuto udelil plnomocenstvo a zároveň aby takto ustanovený právny zástupca, resp. zamestnanec žalobcu mal aj dostatok času na riadnu prípravu a prevzatie zastúpenia. Taktiež i vzhľadom na skutočnosť, že predmetom prebiehajúceho súdneho konania boli informácie chránené bankovým tajomstvom, ktoré informácie týkajúce sa klienta banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov, a to s poukazom na § 91 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení. Zároveň poukázal na skutočnosť, že ani právny zástupca žalobcu sa nemohol dať zastúpiť iným advokátom na základe substitučného plnomocenstva, a to z dôvodu, že mu to neumožňuje mandátna zmluva uzavretá so žalobcom.

Podľa žalobcu nebol mu zároveň poskytnutý dostatok času na prípravu na pojednávanie a zabezpečenie potrebných podkladov na vyjadrenie k žiadosti súdu vzhľadom na rozsiahlu agendu žalobcu a dostupnosť požadovaných dokumentov k vyjadreniu. V prípade ak súd považoval podanie zo dňa 10. 06. 2013 za nedostatočné, mal s poukazom na ust. § 43 ods. 1 O. s. p. uznesením vyzvať žalobcu, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení mal uviesť ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Vzhľadom na skutočnosť, že išlo o podanie, ktoré podľa svojho obsahu bolo návrhom na začatie konania, mal súd odoslať toto uznesenie žalobcovi do 60 dní od doručenia takéhoto podania. Súdu bol návrh na začatie konania doručený dňa 26. 06. 2013, preto v prípade ak mal pochybnosti o úplnosti, resp. zrozumiteľnosti podania, mal vydať uznesenie do 60 dní, do 26. 08. 2013, ktorým by vyzval účastníka konania na doplnenie, resp. opravu uvedeného návrhu, ktorý bol podľa obsahu návrhom na začatie konania. Súd takýmto spôsobom nepostupoval, naopak neposkytol žalobcovi dostatok času na podanie vyjadrenia a zabezpečenie potrebných dôkazov k výzve súdu a zároveň aj napriek žiadosti o odročenie termínu pojednávania z dôležitých dôvodov na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, v uznesení vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

V ďalšej časti odvolania žalobca uviedol, že právny názor súdu, podľa ktorého neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní uplatneného nároku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Podľa neho na podporu svojich tvrdení predložil zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikropodnikateľom, úplný výpis z bežného účtu žalobcu, ktorým preukázal výšku žalovanej sumy v plnom rozsahu. Výšku žalovanej sumy pritom žalovaný nikdy nespochybnil. Tvrdenie súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom vedie k závažnému porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania. Žalobca riadne preukázal výšku žalovanej sumy prostredníctvom predloženého výpisu z bežného účtu žalovaného a súd sa na druhej strane žiadnym spôsobom nevyjadril ku skutočnosti, že žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel právny dôvod, ani výšku dlžnej pohľadávky. Žalobca vzhľadom na odňatie možnosti konať pred súdom zároveň nemal možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, ku ktorým ho súd vyzýval.

Ďalej žalobca tvrdil, že rozhodnutie súdu porušuje princíp právnej istoty a rovnosti účastníkov konania a zároveň porušuje právo žalobcu na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a jeho právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Poukázal na to, že podľa základných princípov občianskeho konania má občianske právo procesné slúžiť na ochranu hmotných práv fyzických a právnických osôb a nie ako nástroj pre znemožnenie priznania pohľadávky žalovaného, ktorú žalovaný nikdy nespochybnil. Existenciu dlhu čo do podstaty, ani čo do výšky pritom žalovaný nespochybnil a nevyužil žiadny z prostriedkov ochrany, ktorý mu právny

poriadok poskytuje za účelom bránenia svojich práv pokiaľ by chcel tvrdený a dôkazmi predložený nárok spochybníť.

Z týchto dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu I. stupňa na ďalšie konanie, resp. rozsudok zmenil a nárok žalobcu priznal v plnom rozsahu.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V prvom rade žalobca odôvodnil odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. s tým, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom, lebo nerozhodol v predmetnej právnej veci bez toho, aby mu umožnil konať pred súdom a uplatňovať tak v celom rozsahu práva a oprávnené záujmy.

V preskúmvanej veci mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že okresný súd určil pojednávanie na deň 19. 09. 2013 o 08.00 hod. Žalobca i splnomocnený zástupca žalobcu (advokát) prevzali predvolanie dňa 12. 09. 2013. E-mailom došlým súdu dňa 17. 09. 2013 o 10.47 hod požiadal splnomocnený zástupca žalobcu o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a zároveň o odročenie termínu pojednávania. Dôvodom malo byť, že zo strany právneho zástupcu žalobcu dochádza ku kolízii termínov pojednávania pred Okresným súdom Žilina, ktoré sa má konať dňa 19. 09. 2013 o 11.15 hod. sp. zn. 18C/173/2013. Zároveň v tomto konaní nemožno zabezpečiť substitučné splnomocnenie iným advokátskym koncipientom vzhľadom na skutočnosť, že jeden z advokátskych koncipientov čerpá materskú dovolenku a druhý advokátsky koncipient sa v súčasnosti pripravuje na advokátske skúšky. Súčasťou žiadosti bolo predvolanie vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/173/2013, pojednávanie na deň 19. 09. 2013 o 11.15 hod, ktoré predvolanie došlo žalobcovi dňa 26. 08. 2013 a splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 01. 09. 2013. Okresný súd listom zo dňa 17. 09. 2013 oznámil splnomocnenému zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje nakoľko nezistil dôležitý dôvod odročenia pojednávania. Podľa súdu kolízia termínov pojednávania nie je dôležitým dôvodom odročenia pojednávania. Uvedená odpoveď bola odoslaná splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 17. 09. 2013 o 12.07 hod. Následne telegraficky žalobca požiadal súd opäť o ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného na pojednávaní a zároveň o odročenie pojednávania. Dôvodom malo byť, že žalobca bol zo strany žalovaného kontaktovaný, že sa pojednávaní nezúčastní a zároveň požiadal žalobcu o možnosť začať splácať dlžnú sumu. Vzhľadom na prebiehajúce rokovanie medzi žalobcom a žalovaným požiadal o odročenie termínu pojednávania.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu žalobcu, ktorý boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Súd vo veci rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy. Neakceptoval žiadosť žalobcu o odročenie súdneho pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania na iných súdoch. Poukázal na to, že v zmysle judikatúry súdov kolízia pojednávania v rovnakom čase na rôznych súdoch nie je dôležitým dôvodom odročenia súdneho pojednávania. Navyše žalobca je právnická osoba. Z tohto dôvodu je plne legitímne očakávať, že má k dispozícii zamestnancov, prípadne iné osoby, ktoré budú riadne zastupovať, resp. konať v mene žalobcu.

Ako vyplýva z ust. § 101 ods. 2 O. s. p., v neprítomnosti účastníka konania môže súd vec prejednať a rozhodnúť iba vtedy, ak bol účastník konania, ktorý sa nedostavil, riadne predvolaný a ak nepožiadal včas z dôležitého dôvodu (spočívajúce v jeho osobe) o odročenie pojednávania. Po účastníkovi, ktorý sa mieni k pojednávaniu včas dostaviť, nemožno totiž spravodlivo požadovať, aby musel strpieť

prejednanie a rozhodnutie veci v jeho neprítomnosti, ak nastane prekážka alebo iná okolnosť, ktorá mu bráni sa pojednávať zúčastniť. Táto prekážka alebo iná okolnosť súčasne musí predstavovať „dôležitý dôvod“, preto príčina prečo sa účastník pojednávania zúčastniť nemôže a z ktorej dôvodu žiada o odročenie pojednávania, sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Dôležitosť dôvodu, pre ktorý účastník žiada o odročenie pojednávania však nemožno posudzovať bez prihliadnutia ku všetkým okolnostiam konkrétneho prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/11/2009). Posúdenie toho, čo je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, je vecou súdu.

V danej veci splnomocnený zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania určeného na deň 19. 09. 2013 z dôvodu tzv. časovej kolízie s iným termínom pojednávania. V tomto smere predložil konkretizáciu súdu a spisovej značky konania, v ktorom je vytýčený iný termín pojednávania a rovnako aj to, že sa o nariadení tohto pojednávania dozvedel skôr (01. 09. 2013) ako v tejto veci (12. 09. 2013). Zároveň uviedol objektívne dôvody pre ktoré nemôže zabezpečiť substitučné zastupovanie advokátskych koncipientov. Za tejto skutkovej situácie podľa odvolacieho súdu nebolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu, aby si zvolil iného právneho zástupcu v lehote 6 dní tak, aby tento mal i dostatok času na riadnu prípravu a prevzatie zastúpenia (spravidla 5 dní) (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 16/01 z 27. 02. 2000, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 54/2010 z 08. 07. 2010). Odvolací súd preto vzhľadom na postup súdu prvého stupňa nesprávne v dôsledku ktorej bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ okresný súd založil svoj zamietajúci rozsudok na tej skutočnosti, že v žalobe žalobcu absentuje opis rozhodujúcich skutočností tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej (skutok), na ktorého základe si uplatňuje svoje právo, odvolací súd sa s vyššie uvedenými závermi nestotožnil.

Jednou z osobitných náležitostí návrhu na začatie konania je pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností. Pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať svoje skutkové tvrdenia tak, aby z nich súd mohol vyvodiť, o čom má rozhodovať. Žalobca tak musí v návrhu jasne, stručne a zrozumiteľne (prítom však nezameniteľne) uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie, či ohrozenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní, či relevantný celospoločenský záujem v konaniach osobitných, nesporových. Povinnosť uviesť rozhodujúce skutočnosti má veľký význam pri aplikácii a interpretácii právnej normy zo strany súdu pri rozhodovaní veci. Uvedený skutkový dej musí súd subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy a následne vykonať aplikáciu a interpretáciu práva. Ak je skutkový dej zmätočný, či absentuje vôbec, ide o vadu žaloby odstrániteľnú postupom podľa § 43 ods. 1 podľa ktorého sudca alebo poverený zamestnanec súdu podľa § 43 ods. 1 vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení zároveň uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

Okresný súd v prejednávanej veci nepostupoval podľa vyššie uvedeného procesného postupu. Ak mal za to, že žaloba žalobcu neobsahuje opísanie rozhodujúcich skutočností, mal ho vyzvať na doplnenie žaloby podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Výsledkom nečinnosti žalobcu by bol postup podľa § 43 ods. 2 O. s. p., t. j. odmietnutie žaloby a nie jej zamietnutie.

Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil s odvolaním žalobcu v tom smere, že ak považoval jeho podanie za nedostatočné, mal ho s poukazom na § 43 ods. 1 O. s. p. vyzvať, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. Výzvu zo dňa 10. 09. 2013 za takýto spôsob nápravy podania odvolací súd nepovažoval. Pokiaľ by žalobca tieto náležitosti v žalobe neodstránil, mohol pokračovať v konaní s tým, že nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti by malo za následok zamietnutie žaloby.

Odvolací súd považuje za potrebné (vo vzťahu k náležitostiam žaloby) vo všeobecnosti uviesť, že pokiaľ žalobca neuvedie v žalobe všetky potrebné tvrdenia významné podľa hmotného práva, nejde o vadu žaloby, ktorá by bránila pokračovať v konaní, ak v nej uvedie aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Nedostatok náležitostí žaloby bráni jeho vecnému prejednaniu zásadne v tom prípade, keď opísanie skutkových okolností je natoľko neúplné, neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho stanoviť, aký skutok má byť predmetom konania, resp. ak je medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom logický rozpor. V takomto prípade súd postupuje podľa ust. § 43 ods. 1, 2 O. s. p., ktorého procesným dôsledkom (v prípade nečinnosti žalobcu) je odmietnutie podania, nie zamietnutie žaloby. S poukazom na vyššie uvedené právne úvahy potom nemožno súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že absencia podstatných náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom podľa § 43 O. s. p.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.